

Kirkon uutisia

Vaarnat saavat koulutusta huoltotyössä ja omavaraisuudessa

Vaarnanjohtajille ja piirinjohtajille eri puolille maailmaa lähetetään uusi *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* -niminen DVD-levy, jonka mukana tulevat DVD:n tekstitykset sekä uusi kirjallinen *Huoltotyötä Herran tavalla – yhteen veto johtajan huoltotyöoppaasta*. Ne on tarkoitettu kouluttamaan piispakuntia, seurakunnanjohtajia, ylipappien ryhmänjohtajia, vanhinten koorumin johtajia sekä Apuyhdistyksen johtokuntia kirkon huoltotyön periaatteiden soveltamisessa nykypäivän haasteisiin.

Johtavan piispan, piispa H. David Burtonin, mukaan koulutus antaa seurakuntien ja vaarnojen pappisuusjohtajille sekä Apuyhdistyksen johtajille keinon kerrata ja oppia huoltotyön perusperiaatteita ja käsitellä niiden soveltamista tarpeessa olevien auttamiseksi.

”Koulutus auttaa vaarnan ja seurakunnan johtajia olemaan paremmin valmistautuneita, kun he opettavat ja kannustavat kirkon jäseniä elämään kaukonäköisyyden ja omavaraisuuden periaatteiden mukaan”, hän sanoi.

DVD-levy

DVD-levyllä esiintyy neljä puhujaa: presidentti Thomas S. Monson,

vanhin Robert D. Hales kahden toista apostolin koorumista, johtava piispa H. David Burton sekä Apuyhdistyksen ylijohtaja Julie B. Beck. Kukin puhuja keskittyy huoltotyön eri osa-alueisiin: millä tavoin huoltotyöohjelma on Herran ohjelma, evankeliumin mukainen näkemys huoltotyöstä uskona toiminnassa, piispojen ja seurakunnanjohtajien huoltotyövelvollisuudet sekä Apuyhdistyksen johtajien huoltotyövelvollisuudet.

Huoltotyökoulutusta sisältäviä DVD-levyjä ja siihen kuuluvaa aineistoa lähetetään vaarnoihin ja piireihin eri puolille maailmaa.

Presidentti Monson kertoo 1. Kuninkaiden kirjan luvussa 17 olevan kertomuksen Sarpatin leskestä, joka tapasi profeetta Elian nälänhädän aikana. Leski valmistautui laittamaan viimeisen aterian itselleen ja pojalleen, ennen kuin he kuolisivat. Elia pyysi leskeltä ruokaa ja lupasi, että jos leski jakaisi sen hänen kanssaan, tämän perheellä olisi ruokaa, kunnes nälänhätä päättyisi. Leski jakoi ruokansa Elian kanssa ja näki tämän lupauksen täyttyvän.

”Tämä on sitä uskoa, joka on aina ollut kannustimena ja innoittajana Herran huoltotyösuunnitelmassa”, presidentti Monson sanoo. ”Julistan kaikille, jotka kuulevat ääneni, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon huoltotyösuunnitelma on Kaikkivaltiaan Jumalan innoittama.”

Vanhin Hales määrittelee omavaraisuuden ja kaukonäköisen elämäntavan. ”Omavaraisuus on vastuun ottamista omasta hengellisestä ja ajallisesta hyvinvoinnistamme sekä niiden hyvinvoinnista, jotka taivaallinen Isä on uskonut hoiviimme”, hän sanoo.

Kaukonäköinen elämäntapa tarkoittaa sitä, että ”elämme iloissina varojemme mukaan ja valmistaudumme elämän myötä- ja vastoin käymisiin niin, että voimme olla valmiina pahan päivän varalta, kun sellaisia tulee elämäämme”, vanhin Hales sanoo.

”Kuinka sitten saamme taivaallisen Isän apua niin, että meillä on omiksi tarpeiksi ja myös tarpeeksi palvellaksemme toisia?” hän kysyy. ”Yksi huoltotyön perusperiaatteista on

kymmenysten ja uhrien maksaminen.”

Piispa Burton luettelee viisi yksinkertaista ja hyväksi koettua huoltotyön periaatetta papeusjohtajille. Ensiksi, etsikää köyhät. Toiseksi, edistäkää henkilökohtaista vastuuta. Kolmanneksi, ylläpitäkää elämää älkääkä elintaso. Neljänneksi, tarjotkaa tarvikkeita käteisen rahan sijaan. Ja viidenneksi, tarjotkaa työtä sekä tilaisuuksia palvelulla.

Sisar Beck sanoo, että tutkiesaan Apuyhdistyksen ylimpien johtokuntien historiaa hän on saanut muistutuksen siitä, että järjestö on tehnyt työnsä niin kasvun ja vaurauden aikoina kuin sodan, nälänhädän, epidemian ja lamankin aikoina. Hän sanoi, että hänen toimistossaan oleva maalaus pioneerikätilöstä muistuttaa häntä siitä, kuinka yksikin yhden taidon omaava sisar voi olla siunauksena monelle.

Apuyhdistyksen johtajalla on tärkeä osan avun antamisessa, sisar Beck sanoo – auttamalla piispaa arvioimaan jäsenten tarpeita. Hän lisää, että koska tämä on ”jumalallista työtä ja koska Apuyhdistyksen johtajalla on jumalallinen kutsumus, hän on oikeutettu saamaan jumalallista apua”.

Lisäaineisto

DVD-levyn mukana tuleva kahdeksansivuinen kirjanen, *Huoltotyötä Herran tavalla – yhteenveto johtajan huoltotyöoppaasta*, on yhteenveto 34-sivuisesta käsikirjasta, jota on aiemmin käytetty kirkossa opettamaan huoltotyön ja omavaraisuuden periaatteita. Käsikirjan nimi on *Huoltotyö Herran tavalla – johtajan huoltotyöopas*. Se on

Johtava piispa H. David Burton neuvottelee DVD-koulutuksessa joidenkin piispojen kanssa piispan huoltotyöhön liittyvistä tehtävistä.

perusteellinen huoltotyön johtamisen opas, joka on yhä saatavissa johtajia varten.

DVD-levy, sen tekstitys sekä kirjanen *Huoltotyötä Herran tavalla* eivät korvaa käsikirjaa, vaan muodostavat yhteenvedon siitä ja täydentävät sitä.

Kirkko julkaisi DVD-levyn, tekstityksen sekä kirjasen englanninkielisenä helmikuussa 2009. Käännökset seuraavilla kielillä lähetetään sitä mukaa, kun käännöstyö on saatu valmiiksi: cebuano, espanja, italia, japani, kantoninkiina, kiina, mandariinikiina, portugali, ranska, saksa, samoa, tagalog, tahiti, tonga ja venäjä. Monia niistä on jo jaettu.

Koulutus

Ensimmäinen presidenttikunta on pyytänyt, että kun vaarnanjohtajat ja piiriinjohtajat saavat koulutuspaketinsä, he käyvät siinä olevan aineiston läpi yhdessä vaarnan tai piirin johtajien sekä seurakuntien johtajien kanssa. Paketin yhteydessä tulevassa

kirjeessä ehdotetaan koulutuskokouksen työjärjestystä, johon kuuluu 52-minuuttisen DVD-levyn katsominen tai tekstityksen lukeminen sekä yhteinen neuvonpito siitä, kuinka opetettuja periaatteita sovelletaan.

Kun nämä johtajat soveltavat oppimaansa, he saavat piispa Burtonin mukaan Herralta innoitusta ja siunauksia voidakseen edetä pyhässä tehtävässään tehdä huoltotyötä Herran tavalla.

”Vaikka monilla jäsenillä on haasteita nykyisen vaikean taloudellisen tilanteen johdosta, uusi koulutus auttaa vakuuttamaan seurakunnan ja vaarnan johtajille, että on olemassa tapoja vastata kaikkiin huoltotyötarpeisiin”, piispa Burton sanoi. ”Tämä koulutus vahvistaa koeteltuja periaatteita, jotka Herra itse on asettanut.”

Käytyään aineiston läpi Delawaren osavaltiossa sijaitsevan Wilmingtonin vaarnan johtaja W. Wynn John sanoi, että koulutusaineisto on ”äärimmäisen ajankohtainen”, koska entistä

suurempi joukko hänen vaarnansa jäsenistä on menettänyt työpaikkansa. Hän sanoi aineistosta olevan apua, kun jäsenille opetetaan omavaraisuutta.

”Se auttaa meitä antamaan opastusta ja kannustamaan ihmisiä ottamaan enemmän vastuuta henkilökohtaisesta hyvinvoinnistaan”, vaarnanjohtaja John sanoi.

Craig Ruesch, Yhdysvalloissa Utahin Salt Lake Cityssä sijaitsevan Rose Parkin vaarnan johtaja, sanoi: ”Arvostin huomion kiinnittämistä avainhenkilöiden – piispojen, Apuyhdistyksen johtajien ja muiden pappesusjohtajien – tehtävään auttaa jokaista ymmärtämään, että heillä on oma roolinsa muiden auttamisessa.”

Vaarnanjohtaja Ruesch sanoi, että talouden ollessa nykytilanteessa hän uskoo ihmisten kiinnittävän enemmän huomiota omavaraisuuteen.

Koulutus voi auttaa pappesusjohtajia soveltamaan periaatteita nykyisiin olosuhteisiin, sanoi opetussuunnitelmaosaston projektipäällikkö Kenneth Smaellie, joka osallistui DVD-levyn ja kirjasen tuotannon johtamiseen. Huoltotyötarpeet vaihtelevat eri aikakausina, hän sanoi, ja ne ovat nykyisen taantuman aikana erilaisia kuin suurina pulavuosina. Mutta uusi koulutus auttaa vakuuttamaan pappesusjohtajille, että kaikkiin huoltotyötarpeisiin vastaamiseen on keinonsa.

”Se vahvistaa koeteltuja periaatteita, jotka Herra itse on asettanut”, veli Smaellie sanoi. ”Se tarjoaa myös ajankohtaisen tulkinnan hyväksittödetuille ja tosille periaatteille, mikä auttaa pappesusjohtajia vastaamaan jäsenten tarpeisiin tänä päivänä.” ■

Muutoksia Brasilian lähetyskentillä

Sen ohella, että heinäkuussa yli 100 lähetyskentällä vaihtui lähetysjohtaja, kirkko on tehnyt muutoksia kolmella lähetyskentällä Brasiliassa.

Uusi Teresinan lähetyskenttä Brasiliassa muodostettiin osista Belemn sekä Fortalezan lähetyskenttiä.

Brasilialaiset Belo Horizonten lähetyskenttä sekä Belo Horizonten itäinen lähetyskenttä yhdistettiin yhdeksi Belo Horizonten lähetyskentäksi.

Rio de Janeiron pohjoisen lähetyskentän päämaja siirrettiin Vitoriaan ja lähetyskenttä nimettiin uudelleen Vitorian lähetyskentäksi Brasiliassa.

Teresinan lähetyskentän perustamisen sekä Belo Horizonten ja Belo Horizonten itäisen lähetyskentän yhdistymisen myötä Brasiliassa on edelleen 27 lähetyskenttää. Maassa on lähes 200 miljoonaa asukasta, joista yli miljoona on kirkon jäseniä. ■

FamilySearch Indexing nykyään saatavissa kolmella uudella kielellä

FamilySearch lisää FamilySearchIndexing.org -sivustolle kolme uutta käyttökieltä – italian, portugalin ja venäjän. Sekä italia että venäjä toimivat verkossa; portugalin odotetaan olevan käytössä vuoden 2009 puolivälissä.

FamilySearchissä on tällä hetkellä hakemistoprojekteja englannin, ranskan, saksan, espanjan, italian ja venäjän kielillä. Kaksi näistä projekteista ovat Kiovasta Ukrainasta peräisin olevat rekisterit vuosilta 1840–1842 sekä kasteluettelot Trentosta Italiasta vuosilta 1784–1924.

FamilySearchin hakemistotyökampanjassa vapaaehtoiset etsivät sähköisessä muodossa olevista historiallisista asiakirjoista sukututkimustietoja, jotta ne voidaan järjestää tiedostoon, jossa voi suorittaa hakuja. Esi-vanhempiensa tietoja etsivät henkilöt voivat käyttää näitä hakemistoja

verkossa ja saada selville, onko lisätietoja saatavissa.

Vuonna 2008 FamilySearchin hakemistotyötä tekevät vapaaehtoiset veivät hakemistoon yli 115 miljoonaa nimeä. Hakemistotyössä toimivia vapaaehtoisia on joka puolelta maailmaa, sanoi Paul Nauta, joka on FamilySearchin tiedotusjohtaja. Vapaaehtoisia tarvitaan aina, etenkin sellaisia, jotka osaavat lukea muuta kieltä kuin englantia, hän sanoi.

Kuka tahansa iästä riippumatta voi ilmoittautua vapaaehtoiseksi käymällä internetosoitteessa FamilySearchIndexing.org. ■

Uusia vyöhykkeiden johtotehtäviä

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksista johtotehtävissä 1. elokuuta 2009 alkaen. Kaikki vyöhykkeen johtokunnan jäsenet ovat seitsemänkymmenen ensimmäisestä tai toisesta koorumista.

Vanhin Donald L. Hallstrom on kutsuttu palvelemaan seitsemänkymmenen koorumien johtokunnassa vanhin Neil L. Andersenin saatua kutsun kahdentoista apostolin koorumiin.

Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti myös Etelä-Amerikan pohjoisen vyöhykkeen ja Etelä-Amerikan läntisen vyöhykkeen yhdistämisestä. Uuden vyöhykkeen nimeksi tulee Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke. ■

Seitsemänkymmenen koorumien johtokunta

RONALD A. RASBAND
**AVUSTAA
KAIKILLA
VYÖHYKKEILLÄ**

CLAUDIO R. M. COSTA
**1. POHJOIS-AMERIKAN
LONAINEN
VYÖHYKE**

STEVEN E. SNOW
**2. UTAHIN
POHJOINEN
VYÖHYKE**
**3. UTAHIN SALT
LAKE CITYN
VYÖHYKE**
**4. UTAHIN
ETELÄINEN
VYÖHYKE**

WALTER F. GONZÁLEZ
**5. POHJOIS-AMERIKAN
KAAKKOINEN
VYÖHYKE**

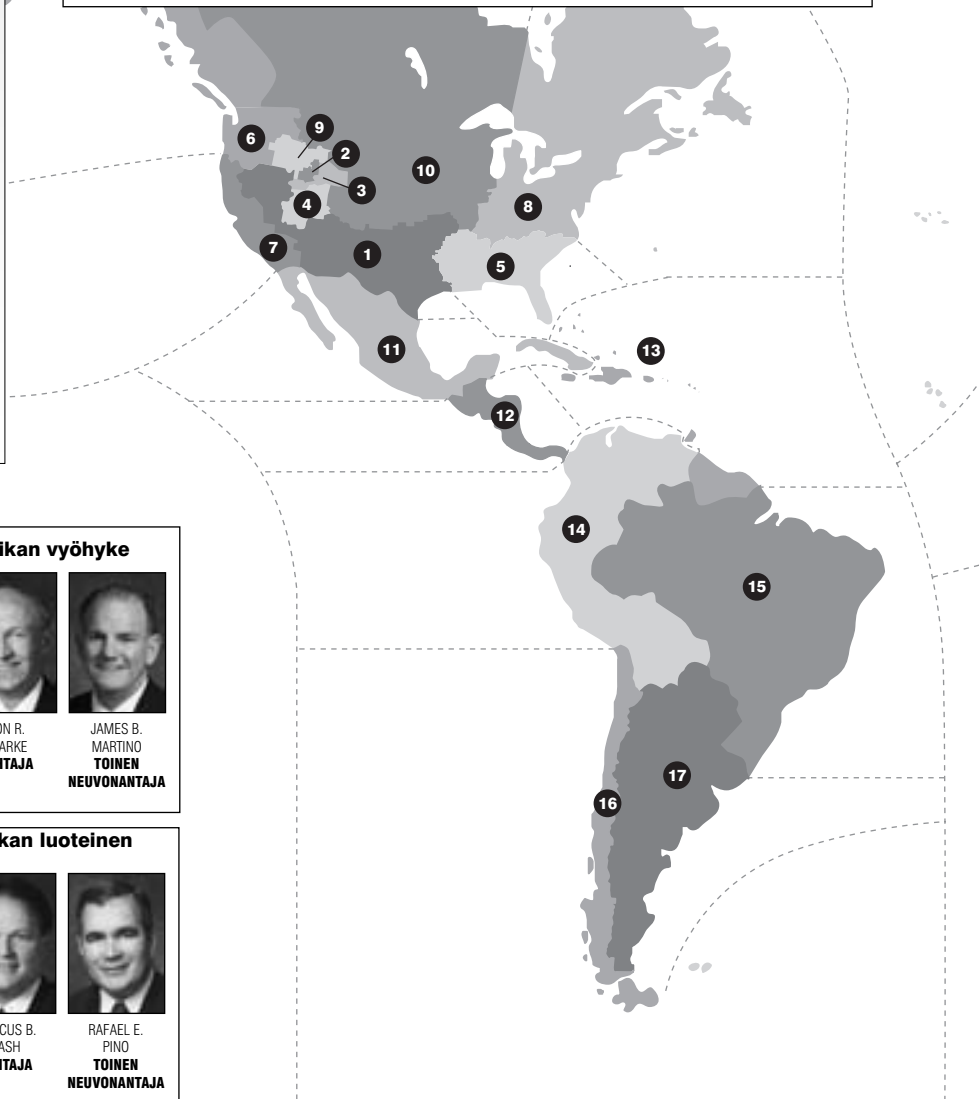
L. WHITNEY CLAYTON
**6. POHJOIS-AMERIKAN
LUOTEINEN
VYÖHYKE**
**7. POHJOIS-AMERIKAN
LÄNTINEN
VYÖHYKE**

JAY E. JENSEN
**8. POHJOIS-AMERIKAN
KOILLINEN
VYÖHYKE**

DONALD L. HALLSTROM
**9. IDAHON
VYÖHYKE**
**10. POHJOIS-AMERIKAN
KESKINEN
VYÖHYKE**

11. Meksikon vyöhyke

BENJAMÍN DE HOYOS
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

DANIEL L. JOHNSON
JOHTAJA

OCTAVIANO TENORIO
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

12. Keski-Amerikan vyöhyke

ENRIQUE R. FALABELLA
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

DON R. CLARKE
JOHTAJA

JAMES B. MARTINO
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

13. Karibian vyöhyke

GARY J. COLEMAN
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

FRANCISCO J. VIÑAS
JOHTAJA

WILFORD W. ANDERSEN
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

14. Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

EDUARDO GAVARRET
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

MARCUS B. NASH
JOHTAJA

RAFAEL E. PINO
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

15. Brasilian vyöhyke

STANLEY G. ELLIS
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

ULISSES SOARES
JOHTAJA

CARLOS A. GODOY
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

16. Chilen vyöhyke

LAWRENCE E. CORBRIDGE
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

CARLOS H. AMADO
JOHTAJA

JORGE F. ZEBALLOS
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

17. Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

CLAUDIO D. ZIVIC
**ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA**

SHAYNE M. BOWEN
JOHTAJA

MARCOS A. AIDUKAITIS
**TOINEN
NEUVONANTAJA**

18. Euroopan vyöhyke

GÉRALD CAUSSE
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

ERICH W.
KOPISCHKE
JOHTAJA

JOSÉ A.
TEIXEIRA
TOINEN
NEUVONANTAJA

19. Euroopan itäinen vyöhyke

KEVIN W.
PEARSON
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

WOLFGANG H.
PAUL
JOHTAJA

GREGORY A.
SCHWITZER
TOINEN
NEUVONANTAJA

20. Lähi-idän ja pohjoisen Afrikan vyöhyke

BRUCE D.
PORTER

PAUL B.
PIEPER

JOHDetaan
KESKUSTOIMISTOSTA

21. Afrikan läntinen vyöhyke

CHRISTOFFEL
GOLDEN JR.
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

CRAIG A.
CARDON
JOHTAJA

JOHN B.
DICKSON
TOINEN
NEUVONANTAJA

22. Afrikan kaakkinen vyöhyke

F. MICHAEL
WATSON
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

PAUL E.
KOELLIKER
JOHTAJA

DALE G.
RENLUND
TOINEN
NEUVONANTAJA

23. Aasian vyöhyke

KENT D.
WATSON
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

ANTHONY D.
PERKINS
JOHTAJA

CARL B.
PRATT
TOINEN
NEUVONANTAJA

24. Aasian pohjoinen vyöhyke

YOON HWAN
CHOI
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

GARY E.
STEVENSON
JOHTAJA

KOICHI
AOYAGI
TOINEN
NEUVONANTAJA

25. Filippiinien vyöhyke

WON YONG
KO
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

KEITH R.
EDWARDS
JOHTAJA

MICHAEL
JOHN U. TEH
TOINEN
NEUVONANTAJA

26. Tyynenmeren vyöhyke

TAD R.
CALLISTER
ENSIMMÄINEN
NEUVONANTAJA

DAVID S.
BAXTER
JOHTAJA

JAMES J.
HAMULA
TOINEN
NEUVONANTAJA

Oquirrh Mountainin temppeli Utahissa valmiina vihittäväksi

Oquirrh Mountainin temppeli Utahissa vihittään kuudessa vihkimiskokouksessa lauantaina ja sunnuntaina 22. ja 23. elokuuta 2009. Vihkiminen tapahtuu temppelin avointen ovien päivien jälkeen, jotka pidetään 1.6.–1.8.2009. Temppeli avataan toimituksia varten maanantaina 24. elokuuta 2009.

Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti 7. huhtikuuta 2009 päivätyssä kirjeessä: ”Odotamme innolla kanssanne tämän uuden Herran huoneen vihkimistä ja sen siunauksellisuutta pyhille.”

Oquirrh Mountainin temppeli Utahissa on toinen Suolajärven laaksossa vihittävä temppeli tänä vuonna. Näin pyritään lieventämään alueen väestönkasvun aiheuttamaa kävijöiden ruuhkaa.

Oquirrh Mountainin temppeli Utahissa Yhdysvalloissa

Draperin temppeli Utahissa vihittiin maaliskuussa 2009. ■

Atlantan temppeli Georgiassa suljetaan saneerausta varten

Atlantan temppeli Georgiassa suljetaan 1. heinäkuuta 2009 saneerausta varten, jonka valmistuminen vie noin puolitoista vuotta.

Kirjeessään jäsenille ensimmäinen presidenttikunta kehotti Atlantan temppelipiirissä asuvia käymään muissa temppeissä mahdollisuuksiensa mukaan sillä aikaa kun Atlantan temppeli on suljettuna. Jotkin lähellä sijaitsevista tempeleistä ovat avoinna vain sopimuksen mukaan,

joten kävijöiden ja pappesusjohtajien tulee ottaa etukäteen yhteyttä temppeliin.

Kirjeessä ensimmäinen presidenttikunta kannusti myös kaikkia kirkon jäseniä ”pysymään kelpoisina tai tulemaan kelpoiksi saamaan temppelisuosituksen, jotta he valmistautuisivat aikaan, jolloin temppeli jälleen avataan”.

Atlantan temppeli Georgiassa vihittiin 1. kesäkuuta 1983. ■

Kirkko auttoi maanjäristyksen uhreja Italiassa

Vain joitakin tunteja suuren 6,3 Richterin maanjäristyksen jälkeen Rooman vaaran jäsenet Italiassa tekivät järjestelyjä jakaakseen ruoka- ja hygieniapakkauksia Italian Punaiselle Ristille sekä suoja järistyksen uhreille, ja kirkko sopi lähettävänsä paastouhrirahoja paikallisille kirkon johtajille L'Aquilassa ja lähiseudulla. Paikalliset johtajat muodostivat maanjäristyskomitean tarjotakseen ajallista, emotionaalista, lääketieteellistä sekä hengellistä tukea maanjäristyksen uhreiksi joutuneille jäsenille.

Maanjäristyksessä ja lukuisissa jälkijäristyksissä huhtikuun 6. ja 7. päivänä 2009 kuoli ainakin 281 ihmistä. Kuolemantapauksista ilmoitettiin L'Aquilaa ympäröivissä kaupungeissa ja kylissä, Castelnuovossa, Poggio Picenzessa, Torminatartessa, Fossassa, Totianissa ja Villa Sant'Angelossa. Monet ihmiset Roomassa, joka sijaitsee n. 88 kilometriä L'Aquilasta kaakkoon, tunsivat maanjäristyksen.

Pelastustyöntekijät kaivoivat roju- kasoja, monet paljain käsin, etsiesään eloonjääneitä raunioista. Lähes 28 000 ihmisen arveltiin jääneen kodittomaksi.

Kahden tunnin sisällä maanjäristyksen jälkeen paikalliset johtajat tarkistivat, olivatko kaikki kirkon jäsenet ja lähetyssaarnaajat turvassa. L'Aquilassa on seurakunta, jossa on 25–30 aktiivista jäsentä. Kirkolle on ilmoitettu, että neljä seurakunnan

jäsenperhettä menetti kotinsa. L'Aquilan seurakuntakeskus tuhoutui maanjäristyksissä.

Varsinainen maanjäristys, joka tapahtui huhtikuun 6. päivänä klo 3.32, hävitti maan tasalle myös monia kaupungin historiallisia rakennuksia.

L'Aquilan keskussairaala evakuoitiin maanjäristyksen jälkeen rakenteissa ilmenneiden vaurioiden vuoksi. Kaupungin puhelin- ja sähkölinjat katkesivat. Jotkin sillat ja tiet suljettiin kaiken varalta jälkijäristysten vuoksi, joista yksi oli voimakkuudeltaan 5,6 Richteriä. ■

Pato murtui Indonesiassa

Ainakin 97 ihmistä kuoli ja yli 100 oli yhä kateissa muutamia päiviä sen jälkeen kun siirtomaa-aikainen pato murtui maaliskuun 27. päivänä 2009, mikä aiheutti mutaisen vesiseinämän vyörymisen Indonesian pääkaupungin Jakartan lounaispuolella sijaitsevan esikaupunkialueen halki.

Kuudentoista metrin korkuinen maapato, jonka hollantilaiset siirtolaiset rakensivat vuonna 1933, antoi periksi, kun rankkasateet täyttivät Situ Gintungin tekojärven yli äyräidensä. Tsunamin kaltainen aalto syöksyi alavan asuinalueen halki ennen aamunkoittoa hävittäen yli 300 kotia ja aiheuttaen tulvavahinkoja 200 muulle kodille.

Kirkon jäsenten ja lähetyssaarnaajien raportoitiin olevan turvassa. Tulva ei vahingoittanut kirkon rakennuksia.

Sotilaat, poliisit ja vapaaehtoiset

autoivat kaivamalla mudan ja rojun keskellä eloonjääneitä etsien. Kirkon jäsenet kahdesta jakartalaisesta seurakunnasta työskentelivät yhdessä islamilaisen avustusjärjestön kanssa tarjoten apua tulvan uhreille. ■

Joki tulvi Yhdysvalloissa ja Kanadassa

Kaksi ihmistä kuoli ja yli 50 koulukaantui pahimmassa tulvassa, mitä Pohjois-Dakotassa Yhdysvalloissa sijaitsevassa Fargossa on koettu 112 vuoteen. Red River -joen tulviminen johti 150 kodin evakuointiin maaliskuun 27. päivänä 2009. Yhdysvaltain hallitus julisti koko Pohjois-Dakotan sekä seitsemän piirikuntaa Minnesotassa tuhoalueeksi.

Fargossa tulva tuhosi yhden jäsenen kodin, ja noin 17 jäsenperhettä evakuoitiin varmuuden vuoksi. Kaikki lähetyssaarnaajat olivat turvassa. Tulvavesi ei vahingoittanut kirkon rakennuksia eikä lähetyssaarnaajien asuntoja.

Vapaaehtoiset täyttivät yli 2,5 miljoonaa hiekkasäkkiä vahvistaakseen vaarassa olevien alueiden rantavalleja. Vapaaehtoisten joukossa oli jäseniä ja lähetyssaarnaajia. Monia alueen kouluja ja virastoja suljettiin, jotta oppilaat ja työntekijät saattoivat auttaa hiekkasäkkien täyttämässä.

Osissa Kanadan Manitobaa valmisteltiin paikkakuntia siihen, että tulvavesi valuisi myötävirtaan niitä kohti. Red River, joka virtaa Pohjois-Dakotan ja Minnesotan rajalla, jatkaa pohjoiseen päin kohti Kanadan

Manitobaa ja laskee Lake Winnipeg-järveen.

Tulviminen alkoi maaliskuun puolivälissä, kun kaatosateet sulattivat kovaksi pakkautuneen lumen ennen kuin se ehti imeytyä maaperään. Joki tulvi yli, kun lisääntynyt vesimäärä ja suuret jäälohkareet tukkivat sen virtauksen. Tulvavesi mursi padon ja pyyhkäisi joidenkin Fargon osien yli. Eräässä kohdassa Red River nousi 12 metriä, eli 6,8 metriä yli tulvarajan.

Paikalliset kirkon jäsenet suunnittelevat jatkuvia projekteja auttaakseen siivoustöissä. ■

Nuorten aikuisten kertomuksia kaivataan

Vuodesta 2010 alkaen *Liabona* tulee sisältämään enemmän erityisesti nuorille aikuisille tarkoitettua aineistoa. Jotta saisimme kootuksi voimallisia, innoittavia artikkeleita, pyydämme nuoria aikuisia kertomaan mihin tahansa evankeliumin periaatteeseen liittyvistä henkilökohtaisista kokemuksistaan.

Lähetä kertomuksia osoitteeseen Liahona@ldschurch.org tai osoitteeseen

Liabona Magazine
50 E. North Temple Street,
Room 2420
Salt Lake City, UT 84150
USA

Merkitse jokaisen kertomuksen mukaan nimesi, syntymäaikasi, osoitteesi, sähköpostiosoitteesi sekä seurakunta ja vaarna (tai seurakunta ja piiri). ■

Lisäideoita yhteiseen tuokioon, elokuu 2009

Seuraavassa on lisäideoita, joita Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt

voivat käyttää elokuun 2009

Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppiaineeseen

”Temppeli – menen sinne jonakin päivänä” sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän numeron lasten osion sivuilla K8–K9.

1. Temppeli on Herran huone.

Näytä kuva temppeleistä. Pyydä lapsia nostamaan kätensä, jos he ovat nähneet temppelein tai käyneet temppeleissä. Kehota lapsia kertomaan tunteistaan temppeleitä kohtaan. Kirjoita toiselle puolelle taulua ”Mikä temppeli on?” ja toiselle puolelle ”Mitä erityisiä asioita temppeleissä tapahtuu?”. Jaa lapset kahteen ryhmään. Kun laulatte yhdessä laulun ”Saan käydä temppeleihin” (*Lasten laulukirja*, s. 99) ensimmäistä ja toista säkeistöä, pyydä toista ryhmää kuuntelemaan, mikä ja millainen temppeli on (Herran huone, pyhä paikka, hiljainen ja kaunis paikka), samalla kun toinen ryhmä kuuntelee, mitä temppeleissä voi tehdä (tuntea Pyhän Hengen, tulla sinetöidyksi omiin rakkaisiin, tehdä liiton Isän kanssa, oppia). Kirjoita heidän vastauksensa tauluun kummankin säkeistön jälkeen. Selitä, että temppeli on Herran huone ja että Herra on antanut ohjeita siitä, millainen huone sen tulee olla.

Pyydä lapsia kuuntelemaan, kun luette yhdessä kohdan OL 88:119. Kirjoita tauluun seitsemän kertaa ”_____ huone”. Pyydä, että lapset auttavat täydentämään tyhjät kohdat kyseisen pyhien kirjoitusten kohdan sanoilla. Jotta auttaisit lapsia ymmärtämään, että kirkon jäsenten tulee olla kelvollisia mennekseen Herran huoneeseen, pyydä piispaa tai seurakunnanjohtajaa kertomaan lyhyesti temppeleisuositushutteluista.

2. **Valmistaudun nyt menemään temppeleihin.** Piirrä etukäteen erillisille paperiarkeille yksinkertaiset kuvat suusta, silmästä, korvasta, kädestä ja jalasta. Kirjoita taululle seuraavat sanat: ”Herran huone”, ”hiljainen ja kaunis paikka”, ”pyhä paikka”. Pyydä yhtä lasta lukemaan nuo kolme asiaa yhteisen tuokion alussa. Pyydä lapsia kuiskaamaan, mitä nuo sanat kuvaavat (temppeleitä). Opeta, että jokaiseen temppeleihin on kirjoitettu sanat ”Herralle pyhitetty”. Selitä, että koska temppeli on pyhä ja temppeleissä tehtävä työ on pyhää, meidän tulee valmistautua olemaan kelvollisia menemään sinne, kun olemme täyttäneet 12 vuotta. Pyydä lapsia kuuntelemaan, milloin heidän tulisi alkaa valmistautua menemään temppeleihin samalla kun laulat ”Nyt jo tahdon valmistautua, Ett pääsen ker- ran sinne” (”Saan käydä temppeleihin”, *Lasten laulukirja*, s. 99). Kysy: ”Milloin minun pitäisi alkaa valmistautua menemään temppeleihin?” (nyt jo). Pyydä lapsia laulamaan tuo säe kansasi. Säestäjän soittaessa ”Saan käydä temppeleihin” laita kuva suusta kiertämään luokassa. Kun musiikki lakkaa,

pyydä lasta, jolle kuva jäi, sanomaan yksi asia, jonka hänen suunsa voi tehdä jo nyt ja joka auttaa häntä valmistautumaan menemään temppeleihin. Rukoilla, puhua ystävällisesti, puhua totta, pitää viisauden sana jne. (Jos lapsi ei keksi vastausta, pyydä toisia lapsia vastaamaan.) Kun lapsi on vastannut, pyydä lapsia esittämään lisää ajatuksia. Toimi samoin silmän, korvan, käden ja jalan kuvien kanssa.

3. **Laulun esittely:** ”Perheeni mulle rakas on” (*Lasten laulukirja*, s. 98). Opeta ensin kertosäe laittamalla esiin sattumanvaraisessa järjestyksessä sen jokaisesta lauseesta sanaliuska, johon on kirjoitettu vain kunkin sanan ensimmäinen kirjain. (Ensimmäinen lause on PVAYO.) Pyydä lapsia kuuntelemaan, kun laulat kertosäkeen, jotta he voivat auttaa panemaan lauseet oikeaan järjestykseen. Voit joutua laulamaan sen useammin kuin kerran. Kun lauseet ovat oikeassa järjestyksessä, pyydä lapsia laulamaan kertosäe. Opetä ensimmäinen ja toinen säkeistö kirjoittamalla sanaliuskaan kunkin rivin tärkein sana. Valitse yksi lapsi tulemaan luokan eteen. Pidä sanaliuskaa hänen päänsä yläpuolella niin, ettei hän voi nähdä sitä. Kerro lapsille, että se muistuttaa heitä siitä sanasta, jota ei saa laulaa. Kun Alkeisyhdistyksen lapset laulavat, pyydä luokan edessä olevaa lasta kuuntelemaan, mikä tärkeä sana puuttuu. Kun hän arvaa oikein, pyydä Alkeisyhdistyksen lapsia laulamaan säe niin, että tärkeä sana on mukana. Noudata tätä mallia muidenkin säkeiden osalta. Laulakaa koko laulu alusta loppuun. ■

VYÖHYKKEEN JOHTOKUNNAN TOIMEKSIANNOSTA KIRJOITETTU SANOMA

Onnellisuus, hetken huumaa vai mitä?

Vanhin Frerich Görts, Saksa, vyöhykeseitsenkymmen

Kesä on loma-aikaa. Miljoonat ja taas miljoonat yli 350 miljoonasta eurooppalaisesta lähetevät muutamaksi viikoksi autolla ja junalla, lentokoneella ja polkupyörällä tai jalkapatikassa vuorille, järville, metsiin ja katsomaan suurkaupunkien nähtävyyksiä. Ja jopa muutammat kymmenettuhannet noin puolesta miljoonasta Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenestä matkustavat Euroopassa. Miksi?

Syyt ovat yhtä moninaisia kuin ihmiset itsekkin. Mutta heitä kaikkia yhdistää luultavasti yksi asia: löytää hitunen onnea. Kokea onnellisuuden tunne.

Jos on uskomista sosiologiseen tutkimukseen¹, jossa etsittiin onnellisimpia kansoja, eurooppalaiset eivät osoittautuneet erityisen onnellisiksi. Heiltä kysyttiin heidän odotuksiaan elämässä, heidän yleistä tyytyväisyyttään ja ihmisten suhdetta ympäristöönsä.

Ja kuinka ollakaan, kehittyneet ja rikkaat teollisuusmaat korkeine elinikäennusteineen ja monine kulutus- ja vapaa-ajanmahdollisuuksineen ovat kaikki alemmassa puolikkaassa. Toisaalta voittaja on noin 15 000 kilometrin päässä meistä Eteläisellä Tyynellämerellä sijaitseva saarivaltio, jolla ei ole mitään mineraalivaroja eikä kehittyneitä infrastruktuuria ja jossa elinikäennuste on vain noin 63 vuotta.

Eräässä toisessa tutkimuksessa

tultiin tulokseen, että rahan ja omaisuuden hankkiminen johtaa lyhytaikaiseen onnen tunteeseen, mutta niiden omistaminen ei tuo pitkäaikaista onnea.

Miten se sopii yhteen? Ei mitenkään! Kyseessä on nimittäin erilainen onnen tila: toisaalta lyhytaikainen onni ja toisaalta pitkäkestoinen onnen perustunne ihmisen elämässä.

Lyhytaikaista onnea voi kokea hyvästä ateristiasta, urheilemisesta, onnistuneista kutsuista, ylennyksestä työpaikalla, mukavasta matkasta, konsertista, kohottavasta tapaamisesta samanmielisten ihmisten kanssa, sunnuntain jumalanpalveluksesta tai auringonlaskusta vuorilla tai merellä. Ne saavat meidät kaikki tuntemaan iloa ja intoa. Itsetietoisuutemme kasvaa ja tyytyväisydentunteemme lisääntyy.

Tiedämme kuitenkin omasta kokemuksestamme, ettei tämä riemun tunne kestä. Se hälvenee. Ja koska se tuntui niin hyvältä, me etsimme tätä hetken huumaa, tätä riemun tunnetta yhä uudelleen. Olkaa kuitenkin varovaisia: tällaisen ohimenevän tilan jatkuva, loputon toistaminen johtaa katastrofiin, riippuvuuteen ja kaikkiin muihin tekijöihin, jotka johtavat riippuvuuteen.

Taivaallinen Isä on onnellinen, kun me olemme onnellisia. Mutta Hän asettaa tämän lyhytaikaisen onnen ilmiön sen vastakohtaan yhteyteen.² Ja niiden ulkoisten vastakohtien lisäksi, jotka meissä

Vanhin Frerich Görts

vaikuttavat, sisimpäämme ankkuroituu muutakin: iloa ja kärsimystä, terveyttä ja sairautta, voimaa ja heikkoutta, onnea ja murhetta. Tämän jännitteen ja sen vuorottelevien vaikutusten välinen suhde tuo meille elämäkokemusta. Sillä tavoin elämästä tulee todella oppimisen ja koettelemisen aikaa. Näistä olosuhteista ei tiedetty Aadamin paratiisissa. Sen vuoksi onkin typerää toivoa, että sellainen paratiisi olisi pysyvä olemassaolon tila.

Kuulin erään kabareetaiteilijan filosofoivan käsitystään taivaasta kysymällä: "Mitä teen sitten, kun olen pelannut siellä jalkapalloa ensimmäiset tuhat vuotta?" Tämä hupaisa kysymys sisältää myös vastauksen, ettei taivaassa voi olla kyse lyhytaikaisesta onnesta, jos se on täydellisyyden ja iankaikkisen onnen paikka. Kyse ei ole hetken huumasta

vaan kestävästä onnesta, ja se sisältää enemmän kuin vain jatkuvan riemun tunteen.³

Onnensuunnitelmassa⁴ on sijansa Joseph Smithin vankeudelle Libertyn vankilassa samoin kuin hänen vaimonsa keskenmenoille ja heidän pieninä kuolleille lapsilleen. Suuressa onnensuunnitelmassa tunnetaan myös työttömyys, sairaus, sodat, luonnonkatastrofit ja onnettomuudet. Eikä kyse ole kynnisydestä.⁵

Tietenkin me kaikki pyrimme josakin määrin välttämään kärsimystä ja yritämme varmistaa, että meillä on mahdollisimman monta ”tuskatonta” hetkeä elämässämme. Pidämme niitä siunauksina. Se on vaikeampaa niiden kokemusten kohdalla, jotka eivät tuo meille ”onnen tunnetta”. Niiden hyväksyminen on raskasta.⁶

Suuri onnensuunnitelma perustuu sen hyväksymiseen, että ihminen Jumalan lapsena lähetettiin Hänen luotaan kuolevaisuuteen ja että hän voi kuoleman jälkeen palata jälleen Jumalan luo. Koska ihminen on ainoa olento tämän maan päällä, joka tietää kuolemansa ja elää jatkuvasti tietoisena siitä, että hänen täytyy kuolla, kaikki hänen tekonsa, ajatuksensa ja toiveensa ovat riippuvaisia tästä ilmiöstä, olipa hänellä vastauksia olemassaolon kysymyksiin tai ei. Hänen henkilökohtainen vastauksensa kuoleman rooliin määrittelee jossakin määrin hänen kokemansa onnen runsauden. Ne, jotka tuntevat pelastussuunnitelman – ja se on iankaikkisen onnen suunnitelma – ja uskovat siihen ja elävät sen mukaan, kykenevät asettamaan paremmin elämän ylä- ja alamäet kokonaiskuvaan ja selviytymään niistä.

Taivaallinen Isä haluaa meidän olevan onnellisia. Siihen kuuluvat ne monet pienet riemun hetket – kuten nyt esimerkiksi hyvin ansaittu loma. Mutta siihen kuuluu myös kestävä onnen perustunne elämässä, ei todellakaan vain se, että saa olla aurinkoisella lomamatkalla vaan olemassaolon matkalla Isän luota Isän luo. Kulku voi olla joskus myrskyisää, mutta perillepääsy on turvallinen ja lempeä.

Me julistamme sen kaikille ihmisille: Tulkaa Kristuksen luokse, päästäkää Hänet elämänne ruoriin. Hän

kulkee rinnallamme ja johtaa meitä, ja kun emme kykene jatkamaan matkaamme, Hän kantaa meidät autioimaan halki. Tiedän, että se on totta. Olen kokenut sen.

Toivon teille kaikille turvallista matkaa ja turvallista kotiinpaluuta! Varjelkoon Jumala teitä! ■

Viitteet:

1. Happy Planet Index of the New Economics Foundation, 2006.
2. Ks. OL 29:39.
3. Ks. Moosia 2:41.
4. Ks. Alma 42:8.
5. Ks. Hepr. 12:2 ja 3. Nefi 28:10.
6. Ks. OL 122:5–8.

Aurinkoa ulkona ja sisällä

Teksti: Irmeli Räsänen

Kuopion seurakunnan sisarten peittoprojekti päättyi Apuyhdistyksen 167:een vuosijuhlaan

Kevättalvinen aurinko säteili kirkkaana taivaalla, sisällä säteilivät sisarten silmät, kun Kuopion Apuyhdistys vietti vuosijuhlaansa lauantaina 22. maaliskuuta 2009.

Apuyhdistyksen johtaja sisar Anne Ballweg johdatteli meitä ”Välineitä Jumalan käsissä” -filmin välityksellä 167 vuotta taaksepäin Apuyhdistyksen perustamisajankohtaan. Ajanmuikaistettu lavastus ja puvustus elävöivät käsitystämme Apuyhdistyksen perustamisen alkuperäisestä tarkoituksesta auttaa avun tarpeessa olevia. Tätä tarkoitusta toteutetaan edelleenkin.

Apuyhdistyksen neuvonantajana toimiva sisar Heli Kankkunen oli saanut innoitetun ajatuksen palveluprojektista keskustellessaan joidenkin sisarten kanssa Helsingin temppelein asuntolassa. Sen seurauksena Kuopion seurakunnan

kaikenikäisistä sisarista ja evankeliumin tutkijoista koostuva innostunut joukko keskitti voimansa peittoprojektiin. Tuloksia tarkasteltiin juhlassamme.

Viikkojen ajan esillä ollut näyttely sisälsi kahdenlaisia eri kohteisiin valmistettuja peittoja. Pienet flanelli- ja puuvillakankaiset, vanutäytteillä pehmustetut ”nuppupeitot” ommeltiin keskosvauvoille Kuopion yliopistolliseen sairaalaan. Isokokoiset villalangoista kudotut tai virkatut tilkkupeitot tarkoitettiin vietäviksi itärajan taakse Vienan-Karjalaan.

Nuoret Naiset ompelivat ahkerasti nuppupeittoja omissa toimintailloissaan, osallistuipa niihin jokunen nuorempikin Alkeisyhdistyksestä. Kaikkiaan syntyi 50 viehättävään suloista peittoa, jotka lahjoitettiin juhlan jälkeen Kuopion yliopistollisen sairaalan keskososastolle.

VALOKUVA: ANNE BALLWEG

Kuopion Apyyhdistyksen sisaret ja Nuoret Naiset valmistivat 50 "nuppupeittoa" sairaalan keskosvauvoille.

Tarkoituksena on, että jokainen vauva saa sairaalasta lähtiessään peiton omakseen.

Luovutustilaisuudessa sairaalan hoitohenkilökunta ihmetteli, mistä näin paljon peittoja tulee yhdellä kertaa. Apyyhdistyksen neuvonantaja Pauliina Kettunen sai tällöin tilaisuuden kertoa kirkosta ja Apyyhdistyksestä. Näin täyttyi yksi projektin tavoitteista: tehdä kirkkoa tunnetuksi ja hälventää ennakkoluuloja kirkkoa kohtaan osallistumalla yhteiskunnalliseen palvelutyöhön muiden järjestöjen rinnalla.

Vuonna 2000 perustettu avustusjärjestö Vaaka ry on toteuttanut kymmeniä erilaisia avustusprojekteja maanlaajuisesti yhdessä paikallisten osallistujien kanssa. Juuri Vaaka ry:n

VALOKUVA: ANNE BALLWEG

Kuopion Apyyhdistyksen sisaria kutomansa villatilkkupeitot harteillaan. Villapeitot lähtivät synnytysairaaloihin ja vanhuksille rajan taakse Karjalaan.

kautta toimitimme kutomamme tilkkupeitot kohteisiinsa Vienan-Kemin ja Kaleva-kylän synnytyssairaaloihin ja vanhainkoteihin vietäviksi. Liki kymmenen tilkkupeittoa löytää varmasti tarvitsijansa.

Pienelläkin joukolla voi saada suuria aikoja.

Eivätpä suotta sisarten silmät sädehtineet. Palveluprojektin sadosta saivat antajatkin osansa: auttamisen ilosta syntyneestä hyvästä mielestä täydensi käsityön rentouttavan vaikutuksen tuottama tyytyväisyys. Kokemuksia kerrottiin ja kuunneltiin. Moni sisar tunsikin löytäneensä jälleen käsityöharrastuksensa. Nuoret saivat harjoitella käsillä tekemisen taitoja osana oman järjestönsä tavoiteohjelmaa. Jokainen sai

osallistua mahdollisuuksiensa mukaan. Onnistumisen ilo voi innostaa jatkamaan kykyjen kehittämistä vastaisuudessakin.

Juhlapäivän kruunasi herkullinen tarjoilu mehukkaine voileipäkakkuihin ja suussa sulavine leivonnaisiin silmäniloksi kauniisti katetuina. Koristeluun käytetyt keväenkeltaiset tulppaanit jaettiin sisarille sunnuntaikokousten jälkeen koteja kaunistamaan.

Juhlan jälkimainingeissa muistettiin seurakunnan iäkkäimpiä pioneerisaria kotiin kuljetetuilla tervehdyksillä, jotka kertoivat kukkasin tunteistamme: oranssi ruusu sisaruuden tarjoamasta lämmöstä, puhtaan valkeaa lilja palvelun kautta syntyvästä rakkaudesta. ■

ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan sisälläsi; sen tähden sinä tunnet, että se on oikein' (OL 9:8). Olen käyttänyt tätä kaavaa aikaisemminkin elämässäni, ja minulla on todistus, että se toimii ja on se tapa, jolla Jumala haluaa meidän päätökset tekevän."

Eräs sisarista kertoi näin: "Minulle tärkeä pyhä kirjoitus on oma patriarkallinen siunaukseni. Se on antanut voimia, toivoa ja päämäärän vaikeina aikoina.

Pidän sitä ja kuvaa Jeesuksesta pyhien kirjoitusten välissä. Tämä Jeesuksen kuva on minulle myös tärkeä, olen kirjoittanut seuraavan kohdan kuvan taakse: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: Minä olen sydämelteni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon." (Matt. 11:28–29.)"

Kuulimme myös kertomuksia siitä, miten sisaret tunsivat pyhien kirjoitusten olevan toisinaan kuin suoraa puhetta Herralta juuri heille. Tässä yksi sellainen kokemus: "3. Nefi 12:25–34 on yksi pyhien kirjoitusten kohta, joka on ollut minulle ohjenuorana siitä päivästä lähtien, kun sain sen rukousvastauksena. Tuona päivänä mieheni sai aivoverenvuodon, jonka seurauksena vasen puoli halvaantui. Illalla, kun kotiuduin sairaalasta, minulle tuli suuri hätä, kuinka tulen selviytymään kaikesta. Päätin polvistua Herran eteen, koska tiedän, että jos haluamme puhua Jumalalle, silloin meidän tulee rukoilla. Jos haluamme kuunnella Häntä, silloin luemme pyhiä kirjoituksia, koska ne ovat Herran puhetta meille. Otin

Vaasan Apuyhdistyksen vuosijuhla

Teksti: Kaarina Kronqvist

"Kun mä sanaas tutkin, Herra, henkeäni kosketa, avaa elon salaisuudet, päivittäin mua opeta" (*MAP-lauluja*, 167). Tämä kaunis laulu kertoo koskettavain sanoin, kuinka tärkeitä pyhät kirjoitukset ovat. Apuyhdistyksen juhlassamme tänä vuonna saimme kuulla sisarien kertovan omia kokemuksiaan pyhien kirjoitusten merkityksestä elämänsä kuluksissa.

Opissa ja liitoissa 122:8 sanotaan: "Ihmisen Poika on laskeutunut kaiken tämän alapuolelle. Oletko sinä suurempi kuin hän?" Tämä jae oli koskettanut valtavasti sisarta, joka mietti, miksi hänen elämänsä ei voi olla "normaalista". Hoitaessaan kahta sokeaa poikaansa elämä ei todellakaan ole tuntunut kovin normaalilta. Luettuun tämän jakeen hän mietti

Kristuksen elämää. Kuinka normaali elämä Hänellä oli ihmisten mittaapuun mukaan? Vaikeina aikoina läpi vuosien tämä jae ja sen kirjoittamat ajatukset ovat vahvistaneet häntä ja tuoneet voimaa elää.

Eri aikoina ja eri elämäntilanteissa korostuvat tietyt pyhien kirjoitusten kohdat. Näin kertoi Apuyhdistyksemme nuorin jäsen: "Kirjoitan ylioppilaaksi tänä keväänä, ja niinpä edessäni on suuria päätöksiä: mihin kouluun haen, mihin kaupunkiin jne. Pyhissä kirjoituksissa on ilmaistu kaava, jolla meidän tulisi tehdä päätökset ja jolla voimme tietää, mikä on oikea valinta. 'Mutta katso, minä sanon sinulle, että sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein,

Alkeisyhdistyksen tytöt esittivät Lumiukko-kappaleen laulaen ja kanteleilla säestäen. Kuvassa kannelta soittavat Kia Kronqvist ja Noora Raitila. Takarivissä laulavat Milja Alahäivälä, Åsa Kronqvist ja Tinja Swanljung.

Mormonin kirjan käteeni ja polvistuin Herran eteen ja sanoin Hänelle: 'Patriarkallisessa siunauksessa minulle on sanottu, että erityisesti Mormonin kirja antaa minulle voimaa ja lohtua, ja siksi haluan, että Sinä auttaisit minua tietämään tämän kirjan kautta, kuinka tulen selviytymään tästä kaikesta. Tarvitsen pikaista vastausta jaksakseni tämän hädän keskellä.'

Rukoukseni oli hyvin lyhyt, koska

voimani olivat uupuneet. Rukouksen jälkeen avasin Mormonin kirjan, joka avautui kohdasta, jonka olin jo aikaisemmin alleviivannut. Lukiessani näitä jakeita kyyneleet valuivat pitkin poskiani.

Tunsin Herran suuren rakkauden. Tunsin, että Hän tulee pitämään huolen minusta ja miehestäni. Edelleen tuo pyhien kirjoitusten kohta muistuttaa minua siitä, että minun ei tule

huolehtia huomisesta, sillä huomispäivä huolehtii itsestään.

Kullekin päivälle on riittänyt oma murheensa, mutta taivaan Isän kädestä kiinni pitäen niistä on selvitty."

Herra on luvannut, että jos me teemme oman osamme, niin Hän on sidottu. Mutta jos emme tee, meillä ei ole mitään lupaus (ks. OL 82:10). Tämä lupaus antoi eräälle sisarista toivoa, uskoa ja halua elää evankeliumin opetusten mukaan.

Illan aikana monet koskettavat todistukset pyhien kirjoitusten suuren voimasta, lohdusta, opetuksesta, suunnan antamisesta elämälle saivat varmasti jokaisen juhlaan osallistuneen tuntemaan suurta kiitollisuutta taivaallista Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta kohtaan siitä, kuinka He ovat halukkaita antamaan meille johdatustaan ja tukeaan niin ylenpalttisesti pyhien kirjoitusten kautta. ■

Vuoden sinkkutapahtuma – vappu Pietarissa

Kirjoittajat: Ville-Matti ja Mirku Karumo

Bussilastillinen innokkaita matkaan lähtijöitä kokoontui tempelin pysäköintialueelle vappuaaton iltapäivänä. Edessä olisi useamman tunnin ajomatka itäiseen naapurimaahan pietarilaisten naimattomien aikuisten vieraisiksi ja osallistuminen vuoden sinkkutapahtumaan. Ajatus yhteisestä tapahtumasta Pietarissa oli syntynyt vuoden mittaan järjestäjäkolmikolon tavatessa Helsingin tempelissä pietarilaisia jäseniä, jotka olivat aina valmiita yhteisiin tapahtumiin tempelin vierastalossa tai seurakuntakeskuksissa.

Useimmat matkaajista olivat lähdössä ensivierailulle Venäjälle. Ryhmäviisumin hankkimisessa tuli yllättäviä vaikeuksia, mutta henkilökohtaiset viisumit valmistuivat lopulta juuri ennen matkan alkua järjestäjien Eeva Lapinsuon, Ann-Britt Kronqvistin ja Liisa Hyllin suureksi helpotukseksi, ja matkaan saatettiin lähteä luottaen Pasi Raution kokemukseen kuljettajana ja Natalia Raution kielitaitoon tulkkina.

Matkalaisten mielikuvat muuttamista tulevista päivistä ja matkalla kenties kohdattavista erilaisista

kokemuksista saivat monet etukäteen mietteleä. Mitenkähän rajan ylityksestä selvitään, saanko vatsataudin, onko siellä turvallista, millainen majapaikka olisi, miten pärjään osaamatta venäjää jne. Matkan jälkeen oli helppo todeta, että kaikkea sitä tulikin turhaan murehdittua.

Matka Pietariin kesti odotettua pidempään, sillä tullissa, valuutanvaihtopisteessä ja muissa matkan aikana tapahtuneissa pysähdyksissä kului odotettua enemmän aikaa, ja perille majapaikkaan päästiin vasta pikkutunneilla. Siitä huolimatta

Risteilyllä Pietarin keskustan kanavilla.

majoittautuminen sujui hyvin ja jokaiselle löytyi venäläisten jäsenten avustuksella kahdesta pikkuhotellista paikka, minne saattoi päänsä muutamaksi tunniksi kallistaa.

Vappupäivä valkeni aurinkoisena ja kauniina. Pietarilaiset odottivat joukolla suomalaisten linja-auton tuovan vieraansa lähelle risteilyalusta, jolla kierrettiin Pietarin keskustan kanavia. Lähetysaarnajana

alueella oleva vanhin Koivisto tovereineen tuli myös tulkiksi mukaan. Meitä suomalaisia oli matkassa 51 paikallisia jäseniä vähän enemmän.

Laivalla vieressämme istuva Vladimir oli innokas oppimaan suomea. Oli mielenkiintoista havaita, kuinka kielitaidon vähäisyys tai suoranainen puute ei haitannut kommunikointia. Vladimirilla oli suomen kielen opaskirja, josta hän luetti meillä

ja myöhemmin muillakin oikeata suomen kielen ääntämistapaa. Hän osoitti sormella suomenkielistä lausetta, yritti lausua sen ääneen ja sitten kehotti suomalaista keskustelutoveriaan sanomaan sen hänelle ääneen. Hän yritti näin oppia lausumaan oikein suomenkielisiä sanoja ja lauseita.

Pietarin keskustan seurakuntakeskus on melko uusi ja tarkoitusta

Suomalaisen illanvieton lopuksi "kuoromme" esitti musiikkinumeronsa.

varten rakennettu kaunis rakennus. Kolmikerroksisen seurakuntakeskuksen ylimmän kerroksen monitoimitila oli koristeltu ja sinne oli laitettu pöydät valmiiksi ruokatarjoilua varten. Ruokailun jälkeen matkalaiset ja paikalliset jäsenet jaettiin ryhmiin ja eri huoneisiin, joissa ohjelmana oli tutustumisleikkejä.

Kielimuuri oli ajoittain melko korkea, mutta se ei isäntäväkeä häirinyt. Ryhmässämme oli ajatuksena muistella Nooan arkkia ja kuinka Herra käski Nooaa kokoamaan arkiin kaksi jokaista eläinlajia. Konferenssiin osallistujat olivat sitten pareittain niitä eläimiä – jokainen sai paperilapun, johon oli kirjoitettu venäjäksi jonkin eläimen nimi, ja tehtävänä oli matkia tuota eläintä. Mielikuvitus ei tuntunut rajoittavan tapoja esittää, mitä eläintä kukin edusti. Onneksi matkassamme oli kuitenkin muutama ”venättäkin” puhuva, ja saimme lopulta tulkkauksenkin sujumaan. Oli mielenkiintoista havainnoida venäläisten jäsenten ystävällisyyttä ja intoa toimia hyvinä isäntinä ja emäntinä. Useat heistä olivat olleet kirkossa vasta muutamia vuosia tai vähemmän. Tuorein jäsen oli kasitettu kaksi viikkoa aiemmin.

Lauantain aamupäivän museokäyntiin tulivat taasen lähes kaikki konferenssiin osallistuvat venäläisetkin mukaan. Lauantaina kokoukset olivat toisessa seurakuntakeskuksessa keskustan lähistöllä. Ruokaa oli jälleen runsaasti valmiina annoksina. Iltapäivällä purettiin edellispäivän ryhmien töitä.

Vappupäivän iltaohjelmaan oli saatu mukaan paikallinen jäsenten orkesteri hetkeksi esiintymään.

Liisa Hylli, Markku Leppänen ja Ann-Britt Kronqvist odottivat lämpimässä ja aurinkoisessa säässä linja-auton lähtöä seuraavaan etappiin.

84-vuotias entinen Venäjän armeijan eversti tanssittamassa vauhdikkaasti Ulla-Britta Talvitietä.

Lauantaina piti turvautua äänitemusiikkiin. Musiikki tuntui aukaisevan kaikkien mielen ilonpidolle. Erityisesti lauantai-illan loppua kohti tanssilattialla oli koko joukko tanssimassa

ryhmätansseja, paritansseja, ”tanhuja” ja kaikkea mahdollista tanssiksi sanottua liikehdintää. Tässä tilanteessa näkyi, kuinka venäläiset osaavat juhlia ja osoittaa vieraanva-

Konferenssin osallistujia ryhmäkuvassa museon portailla.

raisuutta. Kaikki otettiin innolla mukaan ja isäntäväki piti huolta, että jokainen pääsi osallistumaan. Me muutammat linja-auton täytteeksi mukaan otetut avioparit arvuutelimme keskenämme, montako nitropakkausta tarvittaisiin seuraavana päivänä. Niin oli ilo katossa ja vauhti jaloissa. Ja ennen kaikkea ilo loisti hiljaisempienkin ja myös varttuneempienkin ryhmäläisten kasvoilla. Tuli siinä myös mieleen, että pitäisikö avioparienkin tilaisuuteen kutsua mukaan näitä iloisia venäläisiä piristämään meitä jäyhiä ja totisia suomalaisia.

Sunnuntaiaamun todistuskokous piti aloittaa aamulla jo kello 9, jotta paikalliset kaksi seurakuntaa voisivat pitää omat paasto- ja todistuskouksensa tavallisiin aikoihin tuossa keskustan kappelissa. Viipurista oli kokoukseen tullut suuri suomalainen ystävä veli Semenov, joka omassa puheessaan kertoi, miten enkelit eli Jäkön perhe Lappeenrannasta oli johdattanut hänet evankeliumin tuntemiseen. Tosin hän äänsi nimen Jaakon perheeksi. Vanhin Koivisto kertoi ihmetelleensä lähes koko

lähetystyoaikansa, mistä Jaakon perheestä puhutaan, kun hän ei tuntenut Suomesta ketään Jaakon perhettä. Mutta nyt tuokin asia selvisi.

Oli ilo nähdä, kuinka kirkko on kuitenkin jo alkanut vakiintua Venäjällä, vaikka se on vielä siellä nuori. Venäläiset kaipaavat ja odottavat Venäjän kirkon seuraavaa vaihetta: ensimmäisen vaarnan perustamista.

Alkupuheenvuorojen ja sakramentin jälkeen innokkaita todistajia oli pian rivi täynnä odottamassa vuoroaan

avaran kappelin etupenkissä; sekä suomalaisia että venäläisiä. Ja vanhin Koivisto tulkki suomeksi ja venäjäksi. Vaikka todistuksia kuultiin sekä suomen että venäjän kielellä, niin yhteistä niille kaikille oli se, että niistä jokaisesta loisti Hengen todistus evankeliumin totuudesta ja voimasta.

Oli haikeaa katsella, miten ystäviä halattiin linja-auton vierellä pois lähdettäessä. Mutta piakkoin tavattaisiin jälleen temppelissä. Ja voitaisiin järjestää yhdessä illanvietto. ■

Aineistot *Liahonan* kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista kvaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen ”kuvateksti”.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Artikkeliehdotukset tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen. Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden alussa reilut kolme kuukautta ennen julkaisukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■